

Каракѹшов кайна̀к – Ст.с., С, неуст., не се помни.

Кара̀ кѹтю̀к – 1. Б.д., Ю 2; 2. Ж.б., ЮЗ 3, възвишение; 3. Из., от емл. рег., неуст.; 4. Сл., С 7, от някогашна изгорена гора са останали само черните пънове, след това пасище. Места, където е имало изпепелени гори, от които останали за известно време овъглени дънери, от тур. *kütük* ‘дънер, пън’.

Карала̀й корусѹ – Бож., СИ 1.

Каралѣ̀ кашла̀ – Ж.б., И 1,5, пасище, някога е имало кошара (кѹшла).

Карамаклѣ̀ тарла̀ – Б.п., Ю 2 (ГХХ), нива в гора.

Карамала̀ков трап – Б., Ю 2,5, низина в поречието на р. Маринка, в миналото – пасище на едър рогат добитѣк, по-късно ниви, от *ка̀ра* и *malak* ‘биволче, малаче’.

Карама̀на – Ник., ЮЗ 2, равно, плодородно място.

Карама̀нова нива – Ич., ЮЗ 2,7, поляна.

Карама̀нски гѹол – Тв., ЮИ.

Карама̀н чукѹр – Ст.с., от рум. вл.

Кара̀ мезѹр – 1. Тв., С 6, гора, по предание някога тук е имало гробище; 2. Шив., С 6, голо, някога е имало гробища.

Кара̀ мешѣ̀ – Кер., З.

Кара̀мѝнкови дисѹги – Шив., Ю 4, два хѣлма, приличащи на дисаги на седло. От ЛИ.

Кара̀мфѝл алча̀ – Гр., С 3,5, полегати склонове, обрасли с храсти, използвани за пасище, по тях има много див *ка̀рамфѝл*.

Кара̀ндила – Сл., СИ 5,8. Извор, сега каптиран в чешма, на Сините камъни. По предание тук са отсядали бягащите от чумна епидемия и са оцелили. От тур. *kıran* ‘мор, измиране’ и отрицанието *değil* ‘не, няма’. ДИ: *Кръндиля*, *Махмуд бунѹр*. Сега курортна местност; вж. в ч. I.

Кара̀никѹлова ма̀ндра – Тв., неуст.

Кара̀ орма̀н – 1. Бин., ЮЗ 2; 2. Глф., Ю 2,5; 3. Др., ЮЗ 0,6, преди гора, сега обработваема земя; 4. Зай., неуст., от емл. рег.; 5. Ков., Ю 1,7; 6. Ник., С 0,5, преди гора, по-късно обраб. земя; 7. Пан., СЗ 0,5, плодородна черна почва; 8. Сб., неуст., от рум. вл. за нива в дѣбова гора; 9. Топ., ЮИ 2; 10. Тр., СИ 1,2; 11. Сам., неуст. От обява за тѣрг за ниви 1898, 1906 г.; 12. Шив., неуст., от рум. вл., за нива.

Кара̀осма̀нското – Из., ЮИ 1.

Кара̀пилѣ̀т – 1. Кам., неуст., от рум. вл. за нииви, 1882 г., 1906 г.; 2. Сб., ЮЗ, ниви, преди е имало лешници, от тур. *ка̀рапелѣ̀т* ‘черен лешник’.

Кара̀санѝа – име на с. *Панаретовци* в пътепис на Янош Папай (Маджарски пътеписи 1976: 46).

Кара̀сарлий – име на с. *Селиминово* до 1934 г.

Кара̀сарлийски лозя̀ – Сел., С0,5, стари лозя на с. Селиминово (*Кара̀сарлий*).

Кара̀ солѹк – Ков., ЮЗ 2.